



ת"פ 7791/06/14 - מדינת ישראל נגד נור אבו חרמה

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 7791-06-14 מדינת ישראל נ' אבו חרמה

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ליטל נאווי ומתמחה מר אדרי המאשימה
נגד
נור אבו חרמה
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד חסונה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. עבירות בניגוד לסעיף 334 ו-335 (א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 23.3.14 בעקבות ויכוח שניטש בין הנאשם לבין המתלונן אשר עבד עם הנאשם באותו מקום עבודה, פצע הנאשם את המתלונן בכך שהשליך לעברו חפץ וגרם לו- 2 חתכים באוזנו ומאחורי ראשו של המתלונן. המתלונן נזקק לטיפול רפואי.

הסדר הטיעון:

2. ביום 3.7.17 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן יורשע, ישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. המאשימה תגביל עצמה למאסר בדרך של עבודות שירות והסניגור יבקש להימנע מהרשעה. הטיעונים יהיו פתוחים.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת ממונה

3. בתסקיר מיום 18.12.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 24, נשוי ואב ל-3 ילדים. בוגר 10 שנות לימוד, עובד בחממה. הנאשם הכחיש המיוחס לו, טען כי התנהלה שיחה רועמת בינו לבין המתלונן, ובני משפחת המתלונן הם שהתנפלו עליו, ובמהלך ההמולה המתלונן נפגע. שירות המבחן ציין כי בין השניים נערכה סולחה, המתלונן לא פוצה במסגרת הסולחה. שירות המבחן שוחח עם המתלונן אשר מסר כי רואה במעשים טעות חד פעמית, וכי סלח לנאשם.
- בשל העדר לקיחת אחריות, ובשל קושי בשיתוף וגילוי חשדנות כלפי גורמי הטיפול, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. שירות המבחן לא מצא נימוקים המצדיקים ביטול הרשעה. שירות המבחן המליץ על



ענישה מוחשית בדמות עבודות שירות לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגע.

4. בחוות דעת מיום 9.7.18 מצא הממונה על עבודות השירות את הנאשם מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש:

5. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, טענה כי הפגיעה בהם הינה פגיעה משמעותית בשים לב לעובדה כי הנאשם הצטייד בחפץ ובשים לב למיקום הפגיעה. לשיטתה מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר. הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, ועתרה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי לנפגע העבירה.

6. ב"כ הנאשם טען כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הנמוך-בינוני, טען כי היה קינטור מצד המתלונן אשר לא חזר בזמן מהפסקה במקום העבודה, וכלשונו, השאיר את הנאשם "להתבשל". ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם בעת האירוע, לחלוף הזמן, להיות הנאשם נעדר הרשעות קודמות או מאוחרות, לכך שכנקמה הנאשם עצמו הותקף לאחר האירוע על ידי משפחת המתלונן, לדבריו כתוצאה מהתקיפה הנאשם נזקק לניתוח בהרדמה מלאה, יש לו פלטינות בידים, וסימנים בראש ובסנטר (הוצגו תעודות רפואיות). בין הצדדים נערכה סולחה (הוצג מסמך). לדברי ב"כ הנאשם יש להתחשב ב"עונש" שקיבל הנאשם ממשפחת המתלונן. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר מותנה, וגם אם בית המשפט יקבע כי הרף התחתון מתחיל ממאסר בפועל לשיטתו יש הצדקה לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם בשים לב שיש סיכוי שהנאשם ישתקם. לדבריו עסקין במעידה חד פעמית, הנאשם התבגר, נשוי, אב ל- 3 ילדים, עובד בגיון, נעדר קשר לעולם העברייני. עונש מאסר יקטע את שגרת חייו ויפגע בו ובילדיו. על כן, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בענישה צופה פני עתיד. לאור העובדה שהנאשם הותקף ביקש שלא לפסוק פיצוי למתלונן, אלא לחייב הנאשם בקנס.

7. הנאשם הביע צער על מעשיו. ציין שהמתלונן נשוי לבת דודתו וכיום היחסים ביניהם תקינים.

דין

מתחם העונש ההולם

8. **הערך המוגן** בעבירה עליה נותן הנאשם את הדין הוא שמירה על ביטחונו ושלמות גופו של אדם.

על חשיבות הערך המוגן ניתן ללמוד מהעונש המירבי של 6 שנות מאסר הקבוע בצידה של העבירה של מי שפוצע את חברו כשהוא נושא נשק קר או חם.

9. **מידת הפגיעה בערך המוגן** הינה ברף הנמוך - בינוני: הנאשם השליך על המתלונן חפץ וגרם לו לשני חתכים באוזן ומאחורי הראש, פציעה שהצריכה טיפול רפואי.

בית-המשפט העליון חזר בשורה של פסקי-דין כי יש להילחם בנגע האלימות על ידי ענישה מחמירה. כך למשל נקבע בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל**:

"כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות... המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע".

10. **לנסיבות ביצוע העבירה**: מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, אלא האירוע החל בעקבות ויכוח במקום העבודה, עקב איחורו של המתלונן לחזור מההפסקה.



מדובר באירוע שנמשך זמן קצר, עם זאת באירוע אלים תוך שהנאשם משתמש בחפץ אותו השליך לעבר המתלונן. נתתי דעתי שכתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן 2 חתכים והוא נדרש לטיפול רפואי.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר קצר ועד למאסרים לתקופות ממושכות כמפורט להלן:

- רע"פ 8722/15 **תבנאס נ' מדינת ישראל** (21.12.15), חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות. נגזרו על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעורו במחוזי התקבל חלקית עונש המאסר הופחת ל 9 חודשים יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור נדחתה.

- רע"פ 8699/15 **אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל** (17.12.15) פציעה. המתלונן פגש המבקש במסעדה וביקש ששייב לו חוב של 1000 ₪ שחייב לו מלפני כשנה. כשיצא המתלונן מהמסעדה הגיח המבקש מאחוריו כשהוא נושא בידו חפץ חד ופצע את המתלונן בראשו. למתלונן נגרם חתך בקרקפת שנסגר באמצעות סיכות. בית משפט קמא גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

- רע"פ 7145/15 **אנואץ' נ' מדינת ישראל**, פציעה כשהעבריינית נושאת נשק קר. המבקשת, שהיתה בהיריון, פצעה את שכנתה בסכין תוך כדי סכסוך בין השתיים. המתלוננת הרימה ידה להגן על עצמה, והסכין פצע אותה בלחייה הימנית, כתוצאה מכך נגרם לה חתך והיא נזקקה לטיפול רפואי. נקבע מתחם הנע בין 10-24 חודשי מאסר. בית משפט קמא גזר 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, בית המשפט המחוזי המתיק עונשה של הנאשמת ל- 4 חוד' מאסר בפועל בלבד עקב הריונה המתקדם (שבוע 17). בקשת רשות ערעור נדחתה.

- רע"פ 6449/15 **הייתם חלואני נגד מדינת ישראל** (12.10.2015), פציעה בנסיבות מחמירות. המבקש פצע את המתלונן באמצעות פטיש. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, נגזרו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

- רע"פ 7378/13 **חרובי נ' מדינת ישראל**. פציעה כשהעברין מזוין. המבקש דקר באמצעות סכין מטבח את בטנו של המתלונן וזאת על רקע ויכוח שהתעורר בעקבות רעש שהקים המתלונן במקום מגוריהם המשותף. המבקש נדון ל - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. ערעורו בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

- רע"פ 5655/13 **עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14). פציעה כשהעברין נושא נשק קר. המבקש חבט בראשו של המתלונן באמצעות בקבוק משקה, כך שהבקבוק נשבר על ראש המתלונן. לאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור בפני המתלונן וגרם לו לחתך עמוק של כ-10 ס"מ בפניו, קרוב לאוזנו, בגינו נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. בית משפט קמא גזר 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וענישה נלווית. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד המאסר על 12 חודשים. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.

- עפ"ג (ת"א) 8098-05-15 **גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (09.09.2015). פציעה כשהעבריינית מזוינת. המערערת דקרה את המתלוננת באמצעות בקבוק שבור, זאת על רקע ויכוח. על המערערת נגזרו 6 חוד' מאסר בעבודות שירות, מע"ת, התחייבות ופיצוי בסך 20,000 ₪. בית המשפט המחוזי התערב רק ברכיב הפיצוי והעמידו על 15,000 ₪.

- עפ"ג (חיפה) 22202-12-14 **אחמד נ' מדינת ישראל** (05.02.2015). פציעה כשהעברין מזוין.



המערער היכה באלה ודקר בחפץ חד את המתלון בראשו וזה האחרון נזקק לטיפול רפואי. בית משפט קמא גזר על המערער 10 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו, הפחית המאסר ל- 6 חודשים והורה כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

· עפ"ג (ב"ש) 16321-12-13 **טפליצקי נ' מדינת ישראל** (19.2.14). פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ואיומים. המערער לקח בקבוק קולה ללא רשות מצידנית של המתלון, כשנדרש להחזירו סירב, המתלון היכה בידו של המערער והפיל ממנה את כוס הקולה, המערער הרים מהרצפה מקל עץ שבור והכה את המתלון, פצע אותו בפניו, ולאחר שהמתלון נשכב על הרצפה כשפניו מלאות בדם, המשיך ובעט בו, חברו הצטרף והכה אף הוא את המתלון. בהמשך כשחברו של המתלון ניסה להגן עליו, איים עליו המערער שירצח אותו ותקף אותו בכך שהיכה בראשו, פצע אותו באמצעות כלי חד בסמוך לאוזנו והמשיך לבעוט במתלוננים בעודם שוכבים על הרצפה. על המערער נגזרו 15 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

· ע"פ (ב"ש) 2111-12-13 **מימוני נ' מדינת ישראל** (19.02.2014). פציעה כשהעברין מזוין. על רקע חוב כספי, הגיע המערער לחנות צמיגים ובלהט ויכוח הוציא מרכבו כלי חד שבאמצעותו פצע את המתלון בבית השחי. על המערער נגזרו 4 חוד' מאסר בעבודות שירות, מע"ת ופיצוי למתלון. ערעורו נדחה.

· עפ"ג (ת"א) 28534-10-12 **סרוסי נ' מדינת ישראל**. פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין שלא למטרה כשרה. המערער שלף סכין במהלך מריבה עם אחר ודקר את המתלון שהגיע בכדי להפריד. כתוצאה מכך נגרם למתלון חתך בחזהו באורך 3 ס"מ והוא נזקק לטיפול כירורגי. המערער נדון ל-16 חודשי מאסר בפועל. ערעור במחוזי נדחה.

· עפ"ג (ב"ש) 14924-12-12 **גטנט נ' מדינת ישראל**. פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין. המערער דקר את המתלון בסכין מטבח, שתי דקירות בישבנו על רקע ויכוח ועלבונות הדדיים ותחת השפעת אלכוהול. המתלון בניסיונו להתגונן אחז בסכין וכתוצאה מכך נחתך גם בידו. המערער נדון ל-15 חוד' מאסר בפועל, מע"ת וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

· ראו גם ת"פ (ב"ש) 41932-09-14 **מדינת ישראל נ' טקלדרגיש** (11.1.15); ת"פ (ת"א) 60771-06-15 **מדינת ישראל נ' ברמן** (15.5.16); ת"פ (י-ם) 16557-10-14 **מדינת ישראל נ' תם** (12.1.15); ת"פ (עכו) 27538-07-10 **מדינת ישראל נ' ראגי יעקב** (26.2.14); ת"פ (י-ם) 2301-05-12 **מדינת ישראל נ' סופיאן סוב לבן** (28.4.15).

12. עינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם: 3 פסקי דין אליהם הופנית עוסקים בנאשמים שהורשעו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, פסקי דין אלה רלוונטים לקביעת המתחם ועל כן מפורטים להלן:

· ת"פ (ראשל"צ) 31737-05-12 **מדינת ישראל נ' כהן (בן יוסף) ואח'** (5.11.14). פציעה בנסיבות מחמירות. המתלון איים על אביו של הנאשם בעודו אווז בחפץ חד, בתגובה לכך היכה הנאשם את המתלון בראשו ובצווארו תוך שהוא מכה אותו באמצעות בקבוק בירה. המתלון נפצע ודם רב ניגר מצווארו. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשי מאסר ועד 10 חודשים וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

· ת"פ (י-ם) 3953/09 **מדינת ישראל נ' ג'בר** (7.11.10). הנאשם הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, הנאשם היכה בראשו של המתלון עם בקבוק נרגילה. המתלון נפצע בראשו ונזקק לתפרים. נדון למאסר מותנה קנס והתחייבות.



ת"פ(ב"ש) 3001/08 **מדינת ישראל נ' אבו עדרה** (10.10.12). פציעה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית. הנאשם השתתף בתגרה במסגרתה הוא ואחרים החזיקו סכינים, הנאשם נדקר על ידי אחר ודקר אחר בידו וברגליו. האחר נזקק לתפרים. גם הנאשם נפצע מהדקירה שנדקר בחזהו. המעורבים האחרים היו קטינים ונדונו בבית משפט לנוער. הצדדים הציגו הסדר לפיו יוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר כאשר בית המשפט יורה באיזה אופן ירוצה המאסר. בית המשפט הורה כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

13. יתר פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם לא פורטו לעיל שכן עוסקים בנאשמים אשר הורשעו בעבירה של פציעה, להבדיל מפציעה בנסיבות מחמירות. קיומן של נסיבות מחמירות מכפיל את העונש המירבי הקבוע בצידה של העבירה ומשפיע השפעה של ממש על מתחם העונש ההולם.

14. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בעניינו של הנאשם ובנסיבות שבפניי נע בין 3-15 חודשי מאסר וענישה נלווית.

הימנעות מהרשעה

15. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

16. ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

17. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

18. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

19. **יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעתו.**

הגם שהנאשם היה צעיר בעת ביצוע העבירה - בן 21, ועל אף היותו נעדר הרשעות קודמות, לא מצאתי כי ניתן



להורות על ביטול ההרשעה.

נסיבות ביצוע העבירה אינן קלות. הנאשם כאמור, תקף חבר לעבודה תוך שהוא משליך עליו חפץ וגורם לו לשני חתכים שהצריכו טיפול רפואי.

20. לא הוכח כי הרשעה תפגע בשיקומו של הנאשם. בהעדר לקיחת אחריות ביחס לעבירה ולאור החשדנות שהביע הנאשם כלפי שירות המבחן לא שולב בהליך טיפולי ולא עבר שיקום.

21. לא הוכח קיומו של נזק קונקרטי במידה ויורשע. הנאשם עובד בגינון ולא נטען ולא הוכח כי הרשעה תפגע בהמשך עיסוקו בתחום זה, או תפגע בתוכניות עיסוק עתידיות.

בע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קבע כי מדובר במעין "**מקבילית כוחות**":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

במקרה דנן, מעשי העבירה חמורים ולא ניתן להסתפק בפגיעה עתידית ערטילאית כתוצאה מהרשעה.

אף אם בשל ההרשעה תיגרם לנאשם פגיעה מסוימת ביכולת פרנסתו בעתיד, אין מדובר בנזק שיוצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי חברתי כללי, לאור חומרת המעשה וחומרת התוצאה.

22. כאמור, גם שירות המבחן לא מצא הצדקה להמליץ על ביטול ההרשעה.

23. **לאור האמור הרשעת הנאשם תישאר בעינה.**

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

24. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

אין בידי לקבל את טיעוני ב"כ הנאשם כי יש הצדקה לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. כאמור בתסקיר שירות המבחן הנאשם התקשה לקחת אחריות למעשיו, התקשה לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, התקשה בבחינת דפוסיו המכשילים, לפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.

משלא הוכח בפני כי הנאשם עבר הליך שיקומי, לא במסגרת שירות המבחן ולא בכל מסגרת אחרת, אני סבורה כי בעניינו של הנאשם לא קיימת הצדקה לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם.

25. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:



- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה. (זאת על אף התרשמות שירות המבחן להעדר לקיחת אחריות). הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי.
- זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה (בן 20.5 בעת ביצוע העבירה)
- לקחתי בחשבון כי חלפו 4.5 שנים ממועד ביצוע העבירה וכי לא נפתחו מאז תיקים נוספים.
- לקחתי בחשבון את עמדת המתלונן כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. נערכה סולחה בין השניים והמתלונן סלח לו. המתלונן לא פוצה.
- לקחתי בחשבון את דברי הנאשם כי לאחר האירוע הותקף הנאשם על ידי משפחת המתלונן, כנקמה על מעשיו, וכתוצאה מכך נפצע, נזקק לניתוח ועד היום ניכרים על גופו סימני אותה התקיפה. (פציעת הנאשם הוכחה במסמכים).
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את השפעת העונש על הנאשם, ועל משפחתו. את היותו נשוי, אב לשלושה ילדים, מפרנס את משפחתו.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן אשר המליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

26. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלו, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לרכיב המאסר.

27. על אף עתירת ההגנה להימנע מרכיב של פיצוי לאור העובדה שהנאשם הותקף על ידי משפחת המתלונן, אני סבורה כי יש מקום לחייבו בפיצוי, הגם שעניין זה נלקח בחשבון בעת קביעת גובה הפיצוי.

סוף דבר

28. **לאור כל האמור לעיל, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. הנני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של 3 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות ; שירות, במועצה הדתית נתיבות ברחוב חפץ חיים 404 נתיבות.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 6.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 15.11.18 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתיתנה לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

עמוד 7



ב. מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור הנאשם כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי 2,000 למתלונן יוליד אבו מדיגם, ע"ת 10. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 15.11.18.

ד. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.3.19. כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצוי.

ככל שיש מוצגים - יושמדו בחלוף תקופת הערעור

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לביהמ"ש המחוזי

ניתן היום, ו' חשוון תשע"ט 15.10.18 במעמד הצדדים.